

og det blander jeg mig selvsagt ikke i. Jeg kan godt forstå, at han har haft brug for at få en sådan redegørelse for det arbejde, han skulle i gang med, og den rapport, som udvalget bad om, er oversendt.

Under samrådet havde vi lejlighed til, også med direktøren selv, at diskutere sagen, og direktøren understregede, at det var en fejltagelse, at der var et bilag, der ikke var med. Det var simpelt hen ikke kommet med i en af de trykte udgaver, og han havde ikke været opmærksom på, at det var et galt eksemplar, der blev oversendt til Fødevarerudvalget. Derfor blev det rigtige oversendt efterfølgende.

Jens Kirk (V):

Det er jo fint, at ministeren nu ligesom giver en af de ansatte ansvaret for det, den pågældende har frie tøjler til. Men i den sidste ende er det vel ministeren, der har ansvaret for, at tingene fungerer.

Da vi fik den rapport oversendt, viste det sig altså, at der er rettet i rapport nr. 2. Af bilag 593, vi fik oversendt dagen efter samrådet, blev der jo kun fremsendt to af fem sider. Der manglede fortsat tre sider, som vi først fik den 1. marts, altså en uge efter samrådet. Ministeren har skrevet under på, at vi har fået hele rapporten dagen efter samrådet, men alligevel måtte vi selv rykke for resten af rapporten, for at vi også kunne få de sidste sider.

Noget andet er, at ministeren mener, der kommer orden i sagerne, og at det glider. Men er vi kommet så langt, som ministeren udtaler på DS' årsmøde, at man nu kan få, hvis man kan dokumentere, men kan man ikke få? Vil det sige, at ministeren mener, at der ikke har været dokumentation for de ansøgninger, man har sendt ind for 4 eller 5 eller 6 år siden, og at man skal finde dem nu? Og mener ministeren ikke, at det vil være komplet umuligt?

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke bruge mere tid på rapporten, for de anmodninger, der er kommet fra Fødevarerudvalget, er blevet imødekommet.

Hvad angår spørgsmålet om Direktoratets evne til at klare opgaven, mener jeg, det indtil videre har fulgt den plan, det har lagt frem for at få rettet op på administrationen. Det er klart, at det også hjælper, at der heldigvis var et flertal i Folketinget – godt nok uden partiet Venstre – der var med til at træffe en beslutning om, at der

nu blev pålagt et gebyr, så Direktoratet ikke blev helt dænget til med anmodninger om ganske små udbetalinger.

Jeg kan også helt bekræfte, at det er den tale, jeg holdt ved DS' årsmøde, vi handler efter, og det betyder, at der vil blive klart færre diskussioner om sagerne og i højere grad givet afslag, når der mangler dokumentation.

Jens Kirk (V):

Med hensyn til gebyrer: Ministeren glemmer vist, at der var et andet forslag, som kunne have givet akkurat samme virkning, nemlig at man kunne puljeinddele ansøgningerne.

Vi er det eneste land, hvor man betaler for sine egne ansøgninger på dette område; men det er jo ikke det eneste. Vi er også blevet klar over, at ministeren nu nidkært vil gå efter de mindste fejl i hver eneste ansøgning, men hvornår tror ministeren, at de gamle sager er afgjort? Vi ved jo, at der kommer en EU-revision på området, og vil ministeren gå så langt som til at sige: Der er nogle sager, vi ligesom er nødt til at slå en streg over. Vi har ansvaret i ministeriet for, at de bliver færdiggjort, og så må vi tage slagsmålet med EU-revisionen om, hvorvidt de kan godkendes eller ikke? Hvornår når vi dertil?

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er rigtigt, at der var et forslag om en bagatelgrænse, som man har i Sverige. Men det blev klart demonstreret under behandlingen af lovforslaget, at en sådan bagatelgrænse overhovedet ikke har nedbragt antallet af sager i Sverige, så derfor eksisterede der ikke andre løsninger end en gebyrordning, hvis man ville have nedbragt antallet af sager.

Det er klart, at jeg ikke bare kan slå en streg over gamle sager. Det er det samme som at sige, at vi mister tilskuddet fra EU, og det er også det samme som at sige, at så bliver det skatteyderne, der skal betale for disse restitutioner. Derfor er opgaven selvfølgelig at få rettet op på det rod, der har været, og jeg må sige, at indtil videre har jeg tillid til, at direktoratet følger den plan, der er blevet lagt.

Christian Mejdahl (V):

Ønskesituationen er jo, at de sager, som kommer ind, de ansøgninger, som kommer ind, ekspederes i den takt, de kommer. Men det er så ikke sket, og nu er der jo en pukkel så stor, som ministeren også har erkendt.